

Na pragu doma pa je stala dobra mati vsa v skrbeh za ljuba otročiča. Vesela ju je sprejela in povpraševala, zakaj in kako sta se izgubila. Hudovati se nanja ni mogla, ker sta bila Dolfe in Ivanka dobra in ubogljiva otroka, in je mati vedela že vnaprej, da nista bila sama kriva te nezgode.

Po večerji in kratki molitvi pa ju je odpeljala k počitku, ju blagoslovila in še pokrižala.

Ko je bilo že vse tiho, je zašepetal deček napol slišno: »Zdaj pa vem, kje so nebesa.« Deklica pa je pristavila: »Še lepše kakor pri dobri mamici — bo v nebesih.«

Po »W. Stimmen«.

Maksimov:

Na našem vrtu.

Zbor ptičkov nam pa res je zvest:
kar polno si spomladi gnezd
na našem vrtu naredi,
kjer svoj nedolžni rod goji.

Mladiči lačni so zelo,
a starka znača jim skrbno
gosenic in še drug mrčes,
ki bi uničil sad nam ves.

Po vrhu pa še zbor ubran
prepeva nam ves božji dan.
Ko dela sebi kratek čas,
razveseljuje tudi nas.

